

Укр-84 Сказав Господь

1. Сказав Господь Святим Духом:
„Слухай, Ноє, своїм ухом, —
Стрій ковчег, стрій ковчег,
Стрій ковчег, стрій ковчег!”
2. „Триста ліктів довжиною,
А п'ятдесят шириною,
Тридцять вверх, тридцять вверх,
Тридцять вверх, тридцять вверх!”

3. Потоп прийшов, умножався,
Народ, бачивши, злякався:
Гнів іде, гнів іде,
Гнів іде, гнів іде.

4. Бачуть люди многі води,
Утікали всі на гори,
Там спастись, там спастись,
Там спастись, там спастись.

5. Води землю заливали,
Всі живущіі кричали:
„Де спастись, де спастись,
Де спастись, де спастись?“

6. Друг із другом обіймались,
В час останній розставались...
Гіркий час, гіркий час,
Гіркий час, гіркий час!

7. Брат з сестрою розставались,
Мати й дочка обіймались,
Син з отцем, син з отцем,
Син з отцем, син з отцем.

8. Всім в ту пору ясно стало,
Що життя тяжке настало,
Гибель всім, гибель всім,
Гибель всім, гибель всім.

9. Вже пташки не щебетали,
Над водами всі літали...
Одчай — крик, одчай — крик,
Одчай — крик, одчай — крик.

10. Сили їх укоротились,
У воді вони топились,
В тій воді, в тій воді,
В тій воді, в тій воді.

11. Один плавав над водами
Ковчег Ноя із синами
В хвилях тих, в хвилях тих,
В хвилях тих, в хвилях тих.

12. Але ось вже не вершині
Ковчег станув на твердині,
На горі, на горі,
На горі, на горі.

13. Ворона Ной випускає,
Ворон води виглядає, —
Нема землі, нема землі,
Нема землі, нема землі.

14. Голубиця вилітала,
Листок свіжий відшукала,
Оливний, оливний,
Оливний, оливний.

15. Верхи гір вже відкривались,
Води в море вже зливались,
Суша є, суша є,
Суша є, суша є.

16. Тоді двері відчинились,
В Ноя радість появилась,
Вийшов Ной, вийшов Ной,
Вийшов Ной, вийшов Ной.

